

Nieuwsbrief AK-VSZ - 19 juni 2008

Straks is er geen geld meer om solidair te zijn

Ernstige mensen en gezaghebbende internationale instellingen hebben België (zowel de vorige regeringen als de huidige) er voor gewaarschuwd dat er niet voldoende maatregelen genomen worden om de problemen van de vergrijzing op te lossen. Dan hebben zij het o.a. over noodzakelijke overschotten op de begroting van nul komma zoveel procent. Pak weg 1 miljard euro.

De Studiecommissie voor de Vergrijzing berekent ieder jaar de kostprijs van de vergrijzing en drukt die uit als een toename van de sociale lasten in % van het bruto binnenlands product.

Volgens de Studiecommissie zullen de Sociale Lasten stijgen van 21,7 % van het BBP in het jaar 2000 tot 29,1 % van het BBP in het jaar 2050.

In verstaanbare taal gaat het dus om een stijging van de sociale lasten met ruim één derde. Terwijl iedereen het erover eens is dat onze arbeidskosten nu al te hoog zijn. Volgens de huidige cijfers zou dit een extra kost zijn van meer dan 20 miljard euro.

Als we aannemen dat 60 % hiervan ten laste zal zijn van de Vlamingen dan betekent dit voor de Vlamingen een extra uitgave van 12 miljard euro.

In de Sociale Zekerheid bedragen de transfers uit Vlaanderen vandaag 4 miljard euro. Dus zelfs bij een volledige splitsing zal de opbrengst van de transfers niet voldoende zijn om de kosten van de vergrijzing te betalen. M.a.w. wie, zelfs te goeder trouw, ervoor pleit om aan de huidige solidariteit niet te raken, pleit er in feite voor om binnen korte tijd de sociale uitkeringen in Vlaanderen te verminderen.

Het roer moet om.

Van solidariteit naar verantwoordelijkheid.

Om de kosten van de vergrijzing op te vangen zijn ingrijpende maatregelen nodig. In Vlaanderen moeten we in de komende jaren 275.000 mensen aan het werk krijgen in bestaande arbeidsplaatsen. In Wallonië zouden ze 270.000 extra arbeidsplaatsen moeten scheppen (een stijging van ruim 30 % !) en er bovendien de nodige mensen voor aan het werk krijgen.

Het tewerkstellingsprobleem is dus totaal verschillend. Dit vraagt om verschillende oplossingen. Eenzelfde behandeling voor verschillende ziekten is dodelijk. Geef aan beide gewesten de mogelijkheden om hun problemen op te lossen. Stel ze ook verantwoordelijk voor het niet- oplossen. Dat is democratie. En goed bestuur.